

Posudek vedoucího teoretické diplomové práce

Jiří Matoušek: Neoficiální umění ve veřejném prostoru před a po roce 1989

Centrum audiovizuálních studií FAMU

Jiří Matoušek si vybral téma, které s jeho vlastní tvorbou (pokud vím) nemá moc společného, což je vlastně dobře. Možná se toho území mohl dotknout v dílně Martina Zeta, ale zde už pracoval pilně na svém bakalářském filmu. V jistém smyslu jde o problematiku mezigenerační, protože Jiří se mohl identifikovat s lidmi kolem mimo-institucionální umění a graffiti, nicméně příběhy o neoficiálním umění před rokem 89 jsou pro něho příběhy dějin umění a politiky generace rodičů.

Během konzultací jsme se dohodli na časovém a metodologickém rámci ve kterém bude Jiřího výzkum probíhat a první hrubé materiály spatřily světlo světa během června. Čekal jsem, že do srpna se bude text turbulentně vyvíjet, ale k tomu asi nedošlo. Hlavní zájem diplomanta směřoval od počátku ke graffiti a street artu přelomu tisíciletí. Se tím měl osobní zkušenost. K historickému exkurzu do 80. let jsem ho dotlačil z pedagogických důvodů a odkázal ho na první soubornou výstavu, která se uměním ve veřejném prostoru u nás zabývala v polovině 90 let. Takže vznikly vlastně tři okruhy a časové pásma se kterými mohl pracovat a které bylo možné vzájemně porovnávat.

Problematika neoficiálního umění v ČSSR v 80 letech je částečně kodifikována v několika sbornících a výstavách z devadesátých let, takže studijní materiál byl k dispozici, 90 léta měla být pokryta rozhovorem s Ludvíkem Hlaváčkem, bývalým ředitelem Sorosova centra současného umění a iniciátorem projektu a katalogu. Poslední časová linka graffiti byla zprostředkována rozhovorem s writerem Janem Mikem.

Celkově jde tedy o celkem komplexní zadání, které na 20 stránkách vyžaduje schopnost redukce, koncentrace na důležité a schopnost komparace a artikulace obecnějších závěrů.

Možná bylo zadání přesahující dosavadní diplomantovy zkušenosti s textem, protože si zcela s tímto úkolem neporadil. O tom dále oponentka práce.

Jiří Matoušek se každopádně pokusil se shromážděnými informacemi porovnat a ve vší rudimentárnosti a někdy s prvky insitního přístupu předložený text dává nějaký smysl. Škoda že nevyvinul trochu víc vlastní iniciativy a mimo uvedených respondentů, na kterých jsme se domluvili se nepokusit získat a zpracovat další názory a hlediska očitých svědků ze zmíněných tří časových horizontů příběhu umění ve veřejném prostoru.

Navrhuji komisi přijmout předkládanou práci k obhajobě a hodnocení C/D

Miloš Vojtěchovský
Praha 4.9.2018

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Miloš Vojtěchovský', written in a cursive style.